

نشریه مهندسی سازه و ساخت (علمی – پژوهشی)

www.jsce.ir

ارزیابی رفتار پیوستگی-لغزش در اتصالات تیر به ستون بتن مسلّح پیشساخته با استفاده از مدلسازی اجزاء محدود

امین ایرانپور^۱، هومن ابراهیم پور^۲، رضا رهگذر^{۳*}

۱ -کارشناس ارشد مهندسی سازه، دانشکده فنی مهندسی، گروه مهندسی عمران، دانشگاه شهید باهنر کرمان، کرمان، ایران ۲- دانشجوی دکتری مهندسی سازه، دانشکده فنی مهندسی، گروه مهندسی عمران، دانشگاه شهید باهنر کرمان، کرمان، ایران ۳- استاد، دانشکده فنی مهندسی، گروه مهندسی عمران، دانشگاه شهید باهنر کرمان، کرمان، ایران

چکیدہ

در این مقاله، یک راهکار برای مدل سازی عددی رفتار پیوستگی-لغزش میلگرد مدفون در بتن پیشنهاد شد. بدین منظور، یک نمونهی سادهی آزمایشگاهی میلگرد مدفون در بتن از مراجع معتبر انتخاب گردید. مدل سازی اجزاء محدود نمونهی مذکور در نرم/فزار آباکوس انجام شد و پس از مقایسهی نتایج حاصل از تحلیل اجزاء محدود با نتایج حاصل از آزمایشگاه، صحت مدل پیشنهادی مورد تائید قرار گرفت. سپس یک نمونهی اتصال تیر به ستون بتن مسلّح درجاریز و یک نمونهی اتصال تیر به ستون بتن مسلّح پیش ساخته از مراجع معتبر انتخاب گردید و به روش اجزاء محدود مدل سازی شدند. راهکار پیشنهادی برای مدل سازی لغزش میلگرد در نمونهی اتصال پیش ساخته از مراجع معتبر انتخاب گردید و به روش مدل سازی و صحت سنجی نتایج حاصل از تحلیل اجزاء محدود نمونهها، برای بهبود رفتار نمونهی اتصال پیش ساخته از وصلهی مکانیکی برای مدل سازی و صحت سنجی نتایج حاصل از تحلیل اجزاء محدود نمونهها، برای بهبود رفتار نمونهی اتصال پیش ساخته از وصلهی مکانیکی برای جنواع محدود مدل سازی شدند. راهکار پیشنهادی برای مدل سازی لغزش میلگرد در نمونهی اتصال پیش ساخته از وصلهی مکانیکی برای مدل سازی و صحت سنجی نتایج حاصل از تحلیل اجزاء محدود نمونهها، برای بهبود رفتار نمونهی اتصال پیش ساخته از وصله ی مکانیکی برای مدل سازی و محت سنجی نتایج حاصل از تحلیل اجزاء محدود نمونه میلگرد در نمونهی اتصال پیش ساخته از وصله ی مکانیکی برای مقاومت خمشی مقطع در نمونهی درجاریز و نمونه ی پیش ساخته و حتی نمونه ی اتصال پیش ساخته، منجر به بهبود رفتار اتصال شامل افزایش بار مقاومت خمشی مقطع در نمونهی درجاریز و نمونه ی پیش ساخته ی اصال درجاریز شد؛ اما نسبت لنگر نهایی وارد بر مقطع به

کلمات کلیدی: بتن پیشساخته، اتصال تیر به ستون، مدلسازی اجزاء محدود، رفتار پیوستگی-لغزش بین فولاد و بتن، مهار مکانیکی						
	شناسه دیجیتال:					سابقه مقاله:
doi:	10.22065/JSCE.2018.109860.1406	چاپ	انتشار أنلاين	پذيرش	بازنگری	دريافت
	10.22065/JSCE.2018.109860.1406	۱۳۹۸/۰۹/۰۱	1891/08/70	1898/+5/7+	1897/+1/51	۱۳۹۶/۰۹/۱۸
رضا رهگذر				ىندە مسئول:	*نو يس	
			rahgozar@	?mail.uk.ac.ir	ت الكترونيكى:	پس

Evaluation of Bond-Slip Behavior in Precast Reinforced Concrete Beam-to-Column Connection using Finite Element Modeling

Amin Iranpour¹, Houman Ebrahimpour², Reza Rahgozar^{3*}

1-M.Sc. in Structural Engineering, Faculty of Engineering, Department of Civil Engineering, Shahid Bahonar University of Kerman, Kerman, Iran

2– Ph.D. Student in Structural Engineering, Faculty of Engineering, Department of Civil Engineering, Shahid Bahonar University of Kerman, Kerman, Iran

3- Professor, Faculty of Engineering, Department of Civil Engineering, Shahid Bahonar University of Kerman, Kerman,

Iran

ABSTRACT

In this paper, in order to numerically model the bond-slip behavior of embedded bars, an applicable procedure was proposed. To evaluate the efficiency of the proposed model, a credible experimental specimen was selected and modeled in Abaqus software. Comparing the numerical and experimental results of the specimen confirmed the acceptable accuracy of the proposed model. Afterwards, two monolithic and precast reinforced concrete beam-to-column connections were chosen from experimental tests and were numerically simulated. Investigation on the precast specimen showed that the required embedded length of longitudinal bars of beam was not considered. Hence, slippage of the longitudinal bars of the beam at the connection area led to degradation of connection strength. In order to consider this slippage in finite element modeling, the proposed approach was employed. Analytical results showed a suitable agreement with experimental ones and slippage of the beam bars was observed in the finite element analysis. Consequently, in order to prevent the slippage of beam bars, couplers at the end of the bars were used. Required area of the couplers was calculated as such to develop yielding in longitudinal beam bars. These couplers were added to the precast specimen and afterward, this specimen was named modified-precast specimen. Capacity of the modified-precast specimen including yielding load, ultimate load and ductility was improved in comparison with monolithic and precast specimen. However, the ratios of ultimate moment to flexural strength in modified-precast and monolithic specimens are approximately equal to one, which shows the formation of flexural plastic hinge in the beams of both modified-precast and monolithic specimens.

All rights reserved to Iranian Society of Structural Engineering.

doi: 10.22065/JSCE.2018.109860.1406

*Corresponding author: Reza Rahgozar Email address: rahgozar@mail.uk.ac.ir

ARTICLE INFO

Received: 09/12/2017 Revised: 10/04/2018 Accepted: 10/05/2018

Keywords:

Precast concrete, Beam-to-column connection, Finite element modeling, Bond-slip behavior, Mechanical anchorage.

۱– مقدمه

سازههای بتنی در مقایسه با سازههای فولادی دارای مزایا و معایبی میباشند. یکی از معایب عمدهی سازههای بتنی، سرعت کم اجرا در آنهاست. پیشنهادی که برای رفع این مشکل مطرح شد پیش ساختگی بتن بود. علاوه بر این موضوع، پیش ساختگی بتن مزایای دیگری از قبیل افزایش کیفیت بتن (شامل ساخت، انتقال و عمل آوری بتن)؛ نظارت سادهتر و دقیقتر و در پی آن پایین آمدن خطا و در نهایت مزایای صنعتی سازی را دارا است. در بسیاری از نقاط دنیا، سازههای بتنی پیش ساخته و پیش تنیده به عنوان یک سیستم مناسب باربر لرزهای کاربرد دارند. نقطهی ضعف این سیستم در اتصالات آن معطوف می شود.

درزمینهی اتصالات تیر به ستون پیش ساختهی بتنی تحقیقات زیادی صورت گرفته است؛ اما نهایتاً این تحقیقات به اتصالات واحد و تائید شدهای منجر نشدهاند. این اتصالات را میتوان از دیدگاه آیین نامهی بتن آمریکا، به دو دستهی اتصالات قوی و اتصالات شکل پذیر تقسیم بندی کرد [۱]. اتصالات قوی، در حین بارهای وارده، الاستیک می مانند و تغییر شکل های ماندگار را به اعضای دیگری (عمدتاً تیرها) منتقل می کنند. این در حالی است که در اتصالات شکل پذیر، اعضای اتلاف کنندهی انرژی، ناحیهی اتصال و ادوات آن می باشند. اتصالات قوی نیز به نوبه ی خود در دو گروه اتصالات تر و اتصالات خشک جای می گیرند. اتصالات تر که یکی از انواع مرسوم این اتصالات است، به یک مرحلهی بتن ریزی در کارگاه نیاز دارد. استفاده از اتصالات تر، مقدار بتن ریزی در کارگاه را به حداقل می رساند، ولی این اتصال مجدداً معایب سازه های بتن مسلّح درجاریز را به همراه دارد، چراکه بتن ریزی در کارگاه در حساس ترین نقاط سازه، یعنی اتصالات، صورت می گیرد. برای رفع این مشکل، استفاده از اتصالات تر، مقدار بین ریزی در کارگاه در حساس ترین نقاط این اتصالات است، به یک مرحله در این می بین مسلّح درجاریز را به همراه دارد، چراکه بتن ریزی در کارگاه در حساس ترین نقاط می رساند، ولی این اتصال مجدداً معایب سازه های بتن مسلّح درجاریز را به همراه دارد، چراکه بین ریزی در کارگاه در حساس ترین نقاط سازه، یعنی اتصالات، صورت می گیرد. برای رفع این مشکل، استفاده از اتصالات خشک راه کار مناسبی به نظر می رسد که در این تحقیق این نوع اتصالات مورد بررسی قرار می گیرند.

تحقیقات انجام گرفته درزمینهی اتصالات بتن مسلّح پیش ساخته به شرح زیر میباشند. در سال ۲۰۰۸، متلی و ریوا، نمونهای پیشنهادی از اتصال تر را مورد آزمایش قرار دادند. این اتصال رفتار لرزهای مناسبی از خود نشان داد اما این رفتار مناسب، محدود به دریفت ۲٪ بود [۲]. در سال ۲۰۱۲، ویجاپریا و جایا، دو نمونهی اتصال پیش ساختهی خشک را در مقیاس یک سوم مورد آزمایش قرار دادند. مقایسهی نتایج آزمایشگاهی اتصالات پیش ساخته با اتصال درجاریز، بیانگر مقاومت و شکل پذیری کمتر اتصالات پیش ساخته بود سال ۲۰۱۳، بورناس و همکاران، یک نمونهی اتصال خشک تیر به ستون را پیشنهاد کردند و اتصال پیشنهادی را روی یک سازهی سه طبقهی تماممقیاس، اجرا کردند. سازهی مذکور در آزمایشگاه، روی میز لرزه، تحت رکوردهای زلزله قرار گرفت. هدف از انجام این آزمایش بررسی پاسخ کلی سازه [۴] و بررسی رفتار اتصالات و دیافراگم کف [۵] بود. نتایج آزمایش حاکی از آن است که اتصال پیشنهادی مشابه یک اتصال نیمه گیردار عمل میکند. دلایل این موضوع در کتابی که توسط نویسندگان چاپ شد مورد بررسی قرار گرفت.

بدیهی است که ایدههای جدیدی که برای بهبود رفتار اتصالات مطرح می گردد، در صورتی مورد تائید و قابل کاربرد میباشند که در آزمایشگاههای استاندارد، مورد آزمایش قرار گیرند. از آنجا که آزمایشهای تجربی هزینههای زیادی را به محققین تحمیل میکند و از طرفی آزمایشگاههای استاندارد در اختیار تمامی مراکز آموزشی قرار ندارد، مدلسازی اجزاء محدود بهعنوان یک راهکار برای آزمودن اولیهی ایدهها در بین محققین محبوب شده است. آزمایشهای انجامشده بر روی اتصالات تیر به ستون بتن مسلّح پیشساخته بیانگر این حقیقت است که رفتار پیوستگی-لغزش^۱ میلگرد، نقش مهمی در رفتار کلی بسیاری از اتصالات ایفا میکند. بنابراین مدلسازی این پدیده، در نمونهی اتصالاتی که احتمال وقوع لغزش در آنها وجود دارد بسیار مهم است.

تعدادی از مطالعات آزمایشگاهی و اجزاء محدودی مرتبط با رفتار پیوستگی-لغزش میلگرد مدفون در بتن به قرار زیر هستند. در سال ۱۹۷۹، ویواتاناتپا و همکاران، با انجام تستهای آزمایشگاهی، اثر نوع بارگذاری بر روی پیوستگی بین میلگرد و بتن را مورد مطالعه قرار دادند و نهایتاً روابط تحلیلیای برای مدلسازی ریاضی رفتار لغزش میلگرد در بتن ارائه کردند [۷]. در سال ۱۹۸۳، الی گوسن و همکاران، کارهای ویواتاناتپا را گسترش دادند که به ارائهی روابطی واقعبینانهتر برای مدلسازی رفتار لغزش میلگرد در بتن انجامید [۸] و روابط استخراجشده در آییننامههای طراحی، ازجمله آییننامهی اروپایی CEB-FIP مورد استفاده قرار گرفت[۹ و ۱۹۰۰]. در سال ۱۹۸۳ همکاران، گزارشی برای شبیهسازی ناحیهی چشمهی اتصال قاب بتن مسلّح ارائه کردند. این گزارش منجر به ایجاد یک المانِ (

¹ Bond-slip behavior

Column Joint) و یک مصالحِ (Pinching4) در نرمافزار اپنسیس شد [۱۱]. در سال ۲۰۱۰، هاویله و همکاران، اقدام به مدلسازی اجزاء محدود نمونهای اتصال کردند که از قبل مورد آزمایش قرار گرفته بود [۱۲]. در این مرجع مواردی از قبیل پیشتنیدگی میلههای اتصال و رفتار غیرخطی بتن با استفاده از نرمافزار انسیس لحاظ گردیدند، اما با فرض اینکه لغزشی بین میلگرد و بتن صورت نمیگیرد، از مدلسازی پدیدهی لغزش صرفنظر شد [۱۳].

همانطور که در قسمتهای قبل ذکر شد، از دیدگاه اجرا، اتصال تیر به ستون خشک، یکی از بهترین نمونههای اتصال است اما این نوع اتصال همیشه رفتار لرزهای مناسبی از خود نشان نداده است. تحقیق حاضر سعی بر بررسی رفتار یک نمونه یاتصال خشک را به روش اجزاء محدود با استفاده از نرمافزار آباکوس دارد. از آنجا که میلگردهای طولی تیر در اتصال مذکور دچار لغزش میشوند، در ابتدا بایستی مدلسازی رفتار پیوستگی-لغزش میلگرد بهدرستی تعریف شود. لازم به ذکر است که تکنیک مرسوم مدلسازی میلگرد مدفون در پیشنهاد میشود و نتایج آن با نمونههای آزمایشگاهی لغزش بین میلگرد و بتن را ندارد، بنابراین برای مدلسازی پدیده ی لغزش، یک راهکار پیشنهاد میشود و نتایج آن با نمونههای آزمایشگاهی لغزش میلگرد و بتن را ندارد، بنابراین برای مدلسازی پدیده ی لغزش، یک راهکار پیشنهاد میشود و نتایج آن با نمونههای آزمایشگاهی لغزش میلگرد در بتن مقایسه می گردد. پس از تائید راهکار پیشنهادی برای مدلسازی لغزش، اقدام به پیادهسازی راهکار پیشنهادی در نمونه ی اتصال تیر به ستون پیشساخته می گردد و پس از صحتسنجی نتایج حاصل از تحلیل اجزاء محدود با نتایج آزمایشگاهی مربوط به اتصال مذکور، سعی می می دید که تغییراتی در جزئیات اتصال اعمال شود که نهایتاً منجر

۲- مدلسازی اجزاء محدود

در این تحقیق برای مدلسازی اجزاء محدود از نرمافزار Abaqus 6.13 استفاده شده است. در این بخش جزئیات مربوط به مدلسازی اجزاء محدود یک نمونهی آزمایش لغزش میلگرد مدفون در بتن، یک نمونهی اتصال تیر به ستون بتن مسلّح درجاریز و یک نمونهی اتصال بتن مسلّح پیش ساخته توضیح داده شده است و در پایان نتایج مربوطه برای کنترل صحت مدل سازی های انجامشده، ارائه شده است.

۲-۱- ابعاد، اندازهها و شرایط مرزی نمونهها

در این بخش ابعاد، اندازهها، محل قرارگیری میلگردها و سایر مشخصات مربوط به نمونههای آزمایشگاهی انتخابشده در قسمتهای جداگانه ارائه میگردد. لازم به ذکر است که در مدلسازی اجزاء محدود، شرایط مرزی نمونهها به گونهای تعریف شده است که معرف شرایط نمونه در آزمایشگاه باشد.

۲-۱-۱- لغزش میلگرد مدفون در بتن

برای شبیهسازی روند خرابی پیوستگی میلگرد با بتن اطرافش میتوان از نمونههای ساده استفاده نمود. نمونهی موردنظر در این تحقیق شامل میلگرد تکی مدفونشده در بتن است که از مرجع [۸] انتخاب شده است. بتن در این نمونه توسط خاموتهای عرضی محصور شده است و قسمتی از طول میلگرد که خارج از ناحیهی محصورشده قرار میگیرد توسط یک لولهی پلاستیکی پوشیده شده است تا تماس بین میلگرد و بتن فقط در ناحیهی محصورشده موردمطالعه قرار گیرد. جزئیات نمونهی موردنظر و همچنین نمای کلی، ابعاد و شرایط مرزی نمونهی مورد آزمایش در شکل۱۰ ارائه شده است، این نمونه، نمایندهی ناحیهی محصورشده در چشمهی اتصال است.

شکل۱ : ابعاد نمونه و نمای کلی نمونه در آزمایشگاه [۸]

۲-۱-۲ اتصال تیر به ستون بتن مسلّح درجاریز و پیشساخته

در این تحقیق از کار آزمایشگاهی ویجاپریا و جایا [۳] استفاده شده که جزئیات آن به قرار زیر است. یک ساختمان سه طبقهی بتن مسلّح مورد تحلیل قرار گرفته و یک اتصال خارجی آن مورد بررسی قرار گرفته است. تحلیل و طراحی تیر، ستون و اتصال، بر اساس آییننامههای هندوستان (BIS 1993,2000,2002) انجام شده و نمونههای درجاریز و پیش ساخته با مقیاس یک سوم ساخته شدند. جزئیات ابعاد و اندازهها و نمای شماتیک آزمایش در شکل۲ و جزئیات آرماتورگذاری نمونهها در شکل۳ نشان داده شده است. نبشی مورداستفاده در نمونهی اتصال پیش ساخته، نبشی 10×100×100 است که طول بالهای آن ۱۰۰mm و ضخامت ورق آن ۱۰۰mm است. ضامت کاور بتن نمونهها، ۱۰۰mm است.

شکل ۲ : الف) نمای سه بعدی نمونهی درجاریز؛ ب) نمای سه بعدی نمونهی پیش ساخته؛ ج) نمای شماتیک آزمایش [۳]

شکل ۳ : جزئیات آرماتورگذاری نمونهی: الف) درجاریز، ب) پیشساخته [۳]

همانطور که در ^{شکل ۲}-ج نشان داده شده است، یک انتهای ستون توسط اتصال مفصلی به زمین متصل است و انتهای دیگر آن در برابر جابجایی و چرخش آزاد است ولی برای مدلسازی بار محوری موجود، ستون توسط یک جک تحت بار محوری قرار گرفته است. برای لحاظ کردن بار محوری اعمالشده از طبقات بالا بر ستون، مقدار بار A A× 0.1 (را بتدای آزمایش به ستون وارد شده و این بار تا انتهای آزمایش باقی مانده است. بار وارد شده به تیر در فاصلهی ۱۰۰ میلیمتری از انتهای آزاد تیر واقع شده است. برای اندازه گیری جابجایی قائم تیر، سه گیج در فواصل ۱۰۰، ۲۰۰ و ۴۲۵ میلیمتری از بَرِ ستون قرار گرفته است.

۲-۲- خصوصيات مصالح

مصالح موجود در نمونهها را میتوان به طورکلی به سه دستهی فولاد، بتن و پیوستگی بین فولاد و بتن تقسیم کرد. از آنجا که خرابیهای موضعی مربوط به محل تکیهگاهها در آزمایشگاه کنترل شده است، در مدلسازی اجزاء محدود در این قسمتها از ورقهای صلب استفاده شده است.

۲-۲-۱ فولاد

برای مدل کردن رفتار فولاد از مدل دوخطی با مدول الاستیسیتهی ۲۰۰۰۰۰ MPa استفاده شده است. در آزمایش لغزش میلگرد مدفون در بتن، فولادهای طولی و عرضی از نوع فولاد آجدارِ Grade 60 میباشند که مقاومت تسلیم واقعی آنها برابر ۵۳۰ MPa اندازه گیری شده است. در نمونههای اتصال تیر به ستون، برای آرماتورهای طولی از فولاد ۴۱۵ و برای خاموتها از فولاد ۲۵۰ استفاده شده است. مقادیر تنش و کرنش فولادهای مذکور مطابق جدول ۱ در نظر گرفته شده است [۱۴ و ۱۵]. برای مدل کردن نبشی و سختکننده از فولاد ۲۵۰ و برای میلههای اتصال تیر به نشیمن و تیر به ستون از فولاد 4.6 Grade با قطر ۱۶۳۳ استفاده شده است.

نوع فولاد	Fy (MPa)	Fu (MPa)	Elongation (%)	Elastic strain (%)	Plastic strain (%)
415	415	485	14.5	0.21	14.29
250	250	410	23	0.13	22.88

جدول۱: مقادیر تنش و کرنش آرماتورها

۲-۲-۲ بتن

در آزمایش لغزش میلگرد مدفون در بتن، مقاومت فشاری بتن (f) برابر MPa ۳ و مقاومت کششی آن برابر MPa ۲/۹ است. در نمونههای اتصال تیر به ستون، مقاومت فشاری متوسط ۲۸ روزهی نمونهی مکعبی ۴۱/۶ MPa و مقاومت کششی بتن حاصل از آزمایش نمونهی استوانهای استاندارد، برابر ۳/۰۶ MPa بدست آمده است. در این تحقیق، مقاومت فشاری نمونهی استوانهای برابر با ۸۰٪ مقاومت فشاری نمونهی مکعبی، یعنی مقدار ۳۳/۲۸ MPa، در نظر گرفته شده است و از آنجا که آزمایش کششی شکاف خوردگی (برزیلی) در مقایسه با آزمایش کشش مستقیم، ۱۰ تا ۱۵ درصد مقاومت کششی بتن را بیشتر ارزیابی می کند، مقاومت کششی بتن برابر با ۲/۹ MPa فرض شده است [۱۰]. در تحقیق حاضر برای مدل سازی مصالح بتن از مدل خسارت پلاستیک بتن^۲ استفاده شده است که توسط محققین قبلی نیز مورداستفاده قرار گرفته است [۱۰]. از آنجا که رفتار بتن در کشش و فشار متفاوت است، رفتار فشاری و کششی بتن برابر با ۲۸۸ محقین قبلی نیز مورداستفاده قرار گرفته است [۱۰]. از آنجا که رفتار بتن در کشش و فشار متفاوت است، رفتار فشاری و کششی بتن به طور

۲-۲-۲-۱ رفتار بتن در فشار

با توجه به اینکه در مدل خسارت پلاستیک بتن، رفتار تکمحورهی بتن به نرمافزار معرفی میشود، موضوع محصورشدگی بتن در محاسبات کمرنگ است [۱۸]. از آنجا که محصورشدگی بتن در نواحیای که فاصلهی آرماتورهای عرضی کم است، تأثیر قابلتوجهی روی مقاومت فشاری و کرنش شکست بتن میگذارد، در این تحقیق، بهعنوان یک راهکار، بتن موجود در مدل به دو گروه بتن با محصورشدگی کم و بتن با محصورشدگی زیاد تبدیل شده است و رفتار هرکدام به طور جداگانه به نرمافزار معرفی گردیده است.

برای تعریف بتن با محصورشدگی کم، از رابطهی تنش – کرنش پیشنهادشده توسط هسو و هسو [۱۹] استفاده شده است. این مدل تنها با در دست داشتن مقاومت فشاری بتن رابطهی تنش – کرنش بتن را تحت بار فشاری تکمحوره ارائه میدهد. برای تعریف بتن با محصورشدگی زیاد که مربوط به ناحیهی آرماتورگذاری ویژه میشود، از مدل مندر و همکاران [۲۰] استفاده شده است. از این مدل در کارهای تحقیقاتی دیگری نیز استفاده شده است [۲۱–۲۳]. مدل مذکور رابطهی تنش– کرنش فشاری بتن محصورشده با خاموتهای دایرهای و مستطیلی را ارائه میکند. شکل۴–الف نمودار تنش – کرنش بتن با محصورشدگی کم و همچنین نمودار تنش– کرنش بتن با محصورشدگی زیاد را برای بتن استفاده شده در نمونههای اتصال تیر به ستون نشان میدهد. همانطور که در این شکل قابل مشاهده است، اثر محصورشدگی زیاد را برای بتن استفاده شده در نمونههای اتصال تیر به ستون نشان میدهد. همانطور که در این شکل قابل مشاهده است، اثر محصورشدگی تا ۲۵٪ مقاومت فشاری بتن را افزایش داده است. پس از اینکه مقدار تنش در بتن از مقاومت حداکثر آن میگذرد، شیب رفتار الاستیک بتن دچار زوال یا آسیب میگردد. این افت سختی با پارامتری به نام ضریب آسیب به نرمافزار معرفی میگردد [۱۸]. در این تحقیق مقادیر ضرایب آسیب برای رفتار کششی و فشاری بتن با استفاده از روابط مرجع [۲۶] محاسبه گردیده است.

۲-۲-۲-۲ رفتار بتن در کشش

برای معرفی رفتار کششی بتن با استفاده از مدل خسارت پلاستیک بتن در نرمافزار آباکوس میتوان از سه روش استفاده کرد: معرفی رابطهی تنش- کرنش، رابطهی تنش- عرض ترک و رابطهی تنش- انرژی شکست. روشهای دوم و سوم برای کمرنگ کردن حساسیت غیرمعقول مش بندی در بتن استفاده میشوند [۱۸] که در این مقاله از روش دوم (رابطهی تنش- عرض ترک) استفاده شده است. شکل۴-ب نمودار تنش کششی- عرض ترک مربوط به بتن استفاده شده در تحقیق حاضر را نشان میدهد که مقادیر آن با استفاده از روابط مرجع [۲۴] بدست آمده است.

شکل۴ : الف) نمودار تنش-کرنش بتن با محصورشدگی کم و زیاد؛ ب) نمودار تنش کششی- عرض ترک

۲-۲-۳- پیوستگی بین فولاد و بتن

از آنجا که یکی از مسائل مورد بررسی در تحقیق حاضر مبحث لغزش میلگرد مدفون در بتن تحت بار یکنواخت است، در ابتدا لازم است که توضیحاتی در این خصوص ارائه شود. بهطورکلی برای میلگرد مدفون در بتن میتوان دو حالت خرابی در نظر گرفت: خرابی همراه با جداشدگی مقطع و خرابی همراه با تسلیم برشی بتن بین آجها و بیرون آمدن از بتن [۱۰]. اگر میلگردهای عرضی قادر به ایجاد محصورکنندگی کافی نباشند و ترکهای جداکننده در مقطع رشد کنند، قبل از تسلیم برشی بتن بین آجها، میلگرد با نیروی کمتری از بتن بیرون کشیده میشود. این حالت خرابی پیوستگی بین میلگرد و بتن، خرابی همراه با جداشدگی مقطع نام دارد. اما درصورتی که میلگردهای عرضی موجود در مقطع بتوانند رشد ترکهای عرضی را کنترل کنند، خرابی مقطع همراه با جداشدگی مقطع نام دارد. اما درصورتی که میلگردهای عرضی موجود در مقطع بتوانند رشد ترکهای عرضی را کنترل کنند، خرابی مقطع همراه با تسلیم برشی بتن بین آجها اتفاق میلگردهای و بدون جداشدگی در دو حالت خرابی پیوستگی بین میلگرد و بتن، خرابی مقطع همراه با تسلیم برشی بتن بین آجها اتفاق میاگردهای و بدون موجود در مقطع بتوانند رشد ترکهای عرضی را کنترل کنند، خرابی مقطع همراه با تسلیم برشی بتن بین آده الفاق میافتد که این امر نهایتاً منجر به بیرون آمدن میلگرد از بتن میگردد. شکل۵، اختلاف بین مقاومت چسبندگی در دو حالت خرابی همراه با جداشدگی و بدون جداشدگی (تسلیم برشی بتن بین آجها و بیرون آمدن میلگرد) را نشان میدهد. همان طور که در این شکل مشاهده میگردد در حالت خرابی بدون جداشدگی، مقاومت چسبندگی بین فولاد و بتن، بیشتر است.

شکل۵ : منحنی لغزش-تنش پیوستگی برای دو حالت خرابی بیرون آمدن میلگرد (Pull-Out) و جداشدگی مقطع(Splitting) [۱۰]

$$0 \le S \le S_1$$
 For $\tau = \tau_1 \left(\frac{S}{S_1}\right)^{\alpha}$ (1)

$$\tau = \tau_1 \text{ For } S_1 \leq S \leq S_2 \tag{(Y)}$$

$$S_{2} \leq S \leq S_{3}$$
 For $\tau = \tau_{1} - \frac{\tau_{1} - \tau_{3}}{S_{3} - S_{2}}(S - S_{2})$ (*)

$$S \ge S_3$$
 For $\tau = \tau_3$ (*

پارامترهایی از قبیل مقاومت پیوستگی حداکثر (۲۱)، مقاومت اصطکاک (۲۵)، ۵، ۵۱، 2 و 33 را می توان با استفاده از آیین نامه ی اروپایی FIP-CEB بدست آورد [۱۰]. در صورتی که بتن اطراف میلگرد به خوبی محصور شده باشد و حالت شکست پیوستگی، حالت بیرون آمدن میلگرد و نه حالت جداشدگی باشد، مقادیر ۵، ۶۱ و 22 به ترتیب برابر ۱۰۴، ۱۳m و ۲mm هستند و مقادیر (۲۱)، مقاومت اصطکاک (۲۵)، به ترتیب با استفاده از Error! Reference source not found و Error! Reference source معاد و معاد و معادیر (۲۵)، مقاومت اصطکاک محاسبه هستند. در مدل سازی نمونه ی میلگرد مدفون در بتن تحت کشش، مقدار ۲۵ برابر ۱۰۶ هر ۲۰ می است (۸۵).

$$\tau_{1} = 2.5\sqrt{f_{c}} \tag{(b)}$$

$$\tau_{1} = 0.4\tau \tag{(c)}$$

در این تحقیق برای شبیه سازی این موضوع یک راهکار پیشنهاد شده است که در آن خواص مربوط به پیوستگی بین فولاد و بتن بهعنوان خواص مصالح به ناحیه ای از میلگرد طولی که مستعد لغزش است، اختصاص می گیرد. این ایده، مشابه ایدهی مدل سازی لغزش با فنر است که توسط محققین قبلی مورد استفاده قرار گرفته است [۲۵–۳۰]. شکل۶–ب ایده یمدل سازی لغزش با فنر را نشان میدهد و شکل۶–ج ایده ی ارائه شده در تحقیق حاضر را نشان میدهد. در این شکلها پارامتر اا نشاندهنده ی طول مهاری میلگرد یا طول مدفون شده ی میلگرد در بتن است. تفاوت موجود در ایده ی حاضر این است که فنر شبیه ساز لغزش، یک المان جداگانه نیست بلکه قسمتی از همان میلگرد فولادی است. این موضوع مقداری از پیچیدگی مدل سازی لغزش را کم میکند، چراکه در ایده ی قبل، علاوه بر اینکه بایستی المان جداگانه ای برای لغزش تعریف گردد، شرایط مرزی ابتدا و انتهای المان فنر هم بایستی به طور جداگانه تعریف گردد.

شکل۶ : شکل شماتیک المانهای بتن، میلگرد و : الف) تنشهای پیوستگی؛ ب) المان شبیهساز تنشهای پیوستگی مورداستفاده در تحقیقات گذشته و ج) المان پیشنهادی برای مدلسازی تنشهای پیوستگی

از آنجا که در ایدهی حاضر، فنر شبیهساز لغزش جایگزین قسمتی از فولاد موجود در سیستم میشود برای در نظر گرفتن رفتار فولاد حذفشده میتوان رفتار آن را در فنر مذکور اعمال کرد. در این تحقیق طول کوتاهی از میلگرد طولی به فنر شبیهساز لغزش اختصاص داده شده است ازاینرو لحاظ نکردن رفتار قسمت حذفشدهی فولاد در این فنر خطای بسیار ناچیزی وارد محاسبات میکند. حال برای تعیین رفتار فنر موردنظر در ابتدا معادلهی تعادل برای شکل۶-الف نوشته میشود (Error! Reference source not found.) چراکه تمامی تنشهای پیوستگیای که در سطح تماس میلگرد با بتن ایجاد میشوند بایستی توسط المان فنر شبیهساز پیوستگی تحمل گردند.

$$\sum F_{x} = 0 \to F = \tau \times \pi d_{bar} l_{d} \tag{Y}$$

تمامی نیرویF که توسط سطح تماس بین میلگرد و بتن تحمل میشد، به فنر تحمیل میشود. بهاینترتیب تنشی که در فنر ایجاد میشود با استفاده از **Error! Reference source not found.** قابل محاسبه است.

$$5 = \frac{F}{A_{spring}} = \frac{\tau \times \pi d_{bar} l_{d}}{A_{spring}}$$
(A)

در این رابطه، ت تنش نرمال ایجادشده در المان فنر، r تنش پیوستگی موجود در سطح تماس میلگرد و بتن، d_{bar} قطر میلگرد، I_a طول مهاری میلگرد (در نمونهی موردمطالعه برابر ۱۲۷mm است) و A_{spring} مساحت المان فنر است، که در اینجا مساحت فنر با مساحت میلگرد برابر است. متناظراً میزان کرنشی که در این فنرها ایجاد میشود از طریق Found قابل محاسبه است.

 $\varepsilon = \frac{S}{L_{spring}} \tag{9}$

در این رابطه، ع کرنش ایجاد شده در المان فنر، ⁵ میزان لغزش یا میزان تغییرمکان نسبی فولاد و بتن، و *L_{spring} ط*ول اولیهی المان فنر است که در این نمونه برابر با mm ۵۰ در نظر گرفته شده است. با توجه به اینکه مقادیر **ت** در بازههای مختلف لغزش تغییر میکند، روابط تنش- کرنش مربوط به فنر (Error! Reference source not found. و Error! Reference source not found.) میبایست برای بازههای مختلف لغزش بهطور جداگانه تعریف شوند. جدول ۲، روابط مربوط به هر بازهی لغزش را در کنار مقادیر تنش- کرنش مربوط به مصالح المان فنر شبیهساز لغزش را در بازههای مختلف لغزش نشان میدهد.

محدوده لغزش	S (mm)	رابطه محاسبه T	3	σ (MPa)
	0		0	0
	0.1		0.002	109.0261
	0.2		0.004	143.8609
	0.3	Error!	0.006	169.1917
0-0-0	0.4	Reference	0.008	189.8255
05<21	0.5	source not	0.01	207.548
	0.6	(found.	0.012	223.2498
	0.7		0.014	237.4487
	0.8		0.016	250.4763
	0.9		0.018	262.5594
	1	Error!	0.02	273.8613
0.00		Reference		
3123~32	1.5	source not	0.03	273.8613
		(found.		
	3	Error!	0.06	273.8613
0-0-0		Reference		
3223233	10.5	source not	0.21	109.5445
		(found.		
		Error!		
C . C .	15	Reference	0.2	100 5445
3>3 3	15	source not	0.5	109.5445
		(found.		

جدول۲ : مقادیر تنش-کرنش و لغزش-تنش پیوستگی مربوط مصالح فنر شبیهساز لغزش

برای تعریف مصالح جدید به نرمافزار آباکوس، باید خواص الاستیک نیز معین گردد که در این صورت تعریف مدول الاستیسیته الزامی است. مدول الاستیسیتهی مصالح فنر با تقسیم تنش به کرنش در اولین نقطه نمودار تنش- کرنش آن بدست میآید که مقدار آن برابر ۵۴۵۱۳ MPa است. لازم به ذکر است که برای مدلسازی پیوستگی بین فولاد و بتن در نمونهی اتصال پیشساخته نیز از روند ارائهشده در این قسمت استفاده شده است. در این نمونه، مقدار S3 برابر mm ۵، مقدار اها برابر ۴۵ mm ۲۰، سرابر ما ۱۰ س میگردهایی ارائهشده در این قسمت استفاده شده است. در این نمونه، مقدار S3 برابر mm ۵، مقدار اها برابر ۳۵ میله برابر ۱۰ mm ۱۰ میلگردهایی f_c ' ۱۰ mm که در مدت زمان آزمایش لغزش را تجربه نمیکنند (مانند خاموتها)، از تکنیک Embedded region در نرمافزار آباکوس استفاده شده

است.

۲-۳- مشبندی و المانهای مورداستفاده

در این تحقیق، برای مدلسازی میلگردهای فولادی از المان خرپای دو گرهای و برای مدلسازی قطعات بتنی و قطعات سهبعدی فولادی از المان مکعب هشت گرهای استفاده شده است. درصورتی که المانهای سهبعدی مورداستفاده در حالت فرمول بندی انتگرال کامل^۳ قرار گیرند، ممکن است در حین آنالیز دچار پدیدهی قفل شدگی برشی شوند. برای جلوگیری از این پدیده، المانهای مذکور در حالت فرمول بندی انتگرال کاهش یافته^۴ قرار گرفتند. از آن جا که این انتخاب باعث انعطاف پذیری زیاد المانها می شود، می تواند باعث ناپایداری مش و در پی آن کاهش دقت خروجی گردد که برای جلوگیری از این موضوع از قابلیت Hourglass control در نرمافزار آباکوس استفاده می شود.

اندازهی مش، موضوع مهمی است که باید به آن توجه ویژهای شود، چرا که از یک طرف اندازهی مش بسیار درشت، میتواند دقت خروجی را کاهش دهد و از طرف دیگر اندازهی مش بسیار ریز، زمان آنالیز را بالا میبرد. در این تحقیق، اندازهی مش برای میلگردهای طولی و عرضی به ترتیب برابر ۳m ۱۴ و ۳m ۱۰ و برای بتن برابر ۳m ۲۵ استفاده شد. نوع المان و اندازهی المان استفاده شده در تحقیق حاضر توسط محققین قبلی نیز مورداستفاده قرار گرفته است [۲۴ و ۳۳–۳۷]. با توجه به اینکه برای ترسیم آرماتورها، خط مرکزی آنها معرفی می گردد، فاصلهی مرکز تا مرکز آنها ملاک کار است. شکل۷، نمونهی میلگرد مدفون در بتن و نمونههای اتصال مدل شده در نرمافزار آباکوس را نشان میدهد. اگرچه میلگردهای طولی و عرضی با استفاده از المان خرپا مدل شدهاند، در شکل۷–الف، برای نمایش بهتر، این اعضا به صورت سهبعدی نمایش داده شدهاند.

شکل۲ : نمونههای مدل شده در نرمافزار: الف) نمونهی میلگرد مدفون در بتن؛ ب) نمونهی اتصال درجاریز؛ ج) نمونهی اتصال پیشساخته

۲-۴- صحتسنجی مدلسازیهای اجزاء محدود

۲-۴-۲ نمونهی لغزش میلگرد مدفون در بتن تحت بارگذاری یکنواخت

برای بررسی میزان دقت مدلهای اجزاء محدود، در ابتدا، نتایج حاصل از تحلیل اجزاء محدود نمونهی میلگرد مدفون در بتن با نتایج حاصل از آزمایشگاه، مربوط به این نمونه، در قالب نمودار لغزش- تنش پیوستگی در شکل۸-الف، مورد مقایسه قرار گرفتند. طبق نتایج بدست آمده، مقاومت حداکثر و مقاومت پسماند در مدل اجزاء محدود به ترتیب ۵/۰۷- درصد و ۲/۰۳- درصد با مدل آزمایشگاهی تفاوت دارند. همانطور که در شکل۸-الف مشاهده می گردد از نقطهنظر سختی اولیه، مقاومت حداکثر و مقاومت پسماند، تطابق خوبی میان نتایج حاصل از آزمایشگاه و نتایج حاصل از تحلیل اجزاء محدود وجود دارد که بیانگر دقت قابل قبول مدلسازی اجزاء محدود و راهکار

³ Full integration ⁴ Reduced integration

پیشنهادی برای مدلسازی رفتار پیوستگی-لغزش میلگرد مدفون در بتن است.

۲-۴-۲ نمونههای اتصال تیر به ستون بتن مسلّح درجاریز و پیشساخته

همان طور که در بخش۲-۲-۳، ذکر شد، روند پیشنهادی برای مدل سازی رفتار پیوستگی-لغزش در نمونهی اتصال تیر به ستون بتن مسلّح پیش ساخته نیز اعمال گردید. در این قسمت برای کنترل صحت مدل سازی اجزاء محدود و هم چنین روند مدل سازی رفتار پیوستگی-لغزش که در بخش ۲-۲-۳ پیشنهاد شد، نتایج حاصل از تحلیل اجزاء محدود با نتایج حاصل از آزمایشگاه نمونههای درجاریز و پیش ساخته مورد مقایسه قرار می گیرد. بدین منظور نمودار نیرو-تغییرمکان نمونه ها در شکل۸-ب، نشان داده شده است. لازم به ذکر است که نیروی برداشت شده برای رسم نمودار مربوط به محل اعمال نیرو (محل جک) است ولی مقدار جابجایی قائم از محل نزدیک ترین گیج به محل جک برداشت شده است (شکل۲-ج مشاهده گردد). همان طور که در شکل۸-ب و جدول ۳ مشاهده می گردد، تطابق نسبتاً مناسبی محل جک برداشت شده است (شکل۲-ج مشاهده گردد). همان طور که در شکل۸-ب و جدول ۳ مشاهده می گردد، تطابق نسبتاً مناسبی محل جک برداشت شده است (شکل۲-ج مشاهده گردد). همان طور که در شکل۸-ب و جدول ۳ مشاهده می گردد، تطابق نسبتاً مناسبی محل جک برداشت شده است (شکل۲-ج مشاهده گردد). همان طور که در شکل۸-ب و جدول ۳ مشاهده می گردد، تطابق نسبتاً مناسبی منه نتایج حاصل از مدل سازی اجزاء محدود و نتایج حاصل از آزمایشگاه وجود دارد. در جدول ۳، جهت بارگذاری رو به بالا، با علامت "جهت مثبت ↑" و جهت بارگذاری رو به پایین، با علامت تاجهت منفی ↓" نشان داده شده است. همان طور که نتایج این جدول نشان می دهند، حداکثر اختلاف بین مقادیر بار نهایی بدست آمده از تحلیل اجزاء محدود و آزمایشگاه برای نمونه ی درجاریز و نمونه ی پیش ساخته به ترتیب برابر ۲/۲۴ درصد و ۳/۶۶– در صد است.

شکل۸ : مقایسهی نتایج آزمایشگاه با نتایج تحلیل اجزاء محدود برای: الف) نمونهی میلگرد مدفون در بتن؛ ب) نمونه اتصالات درجاریز و پیشساخته

پیشساخته	درجاريز	مونه	:
8.8	11.94	جهت منفی ↓	1 at 1 de Ny 1 at 1
9.3	11.42	جهت مثبت ↑	بار بهایی (۸۱۷)، ازمایشگاه
8.99	12.12	جهت منفی ↓	\cdot
8.96	12.12	جهت مثبت ↑	بار تهایی (۱۸۱۸)، تخلیل اجزاء محدود
2.16	1.51	جهت منفی ↓	C/λ ; $\lambda l_{\pi} : 1$
3.66	6.13	جهت مثبت ↑	اختلاف (./)

جدول۳ : بار نهایی تحمل شده توسط نمونهها ، حاصل از نتایج آزمایشگاهی و مدلسازی اجزاء محدود

۳- بررسی نتایج و اصلاح نمونهی اتصال پیشساخته

طبق شکل ۸، نمودار بار - تغییرمکان نمونهی پیشساخته دارای افت مقاومتی است که با توجه به عدم رعایت طول مهاری آرماتور کششی از مقطع بحرانی (شکل۹)، دلیل این موضوع میتواند به زوال پیوستگی بین فولاد و بتن و لغزش میلگرد مربوط باشد. برای بررسی این موضوع لازم است مقاومت پیوستگی بین فولاد و بتن در طول مهاری اجرا شده، محاسبه گردد. حداکثر تنش برشی قابل تحمل توسط سطح تماس فولاد و بتن (باند)، برای حالتی که محصورشدگی بتن مناسب باشد با استفاده از Error! Reference source not found. بدست میآید که مقدار آن برابر ۱۴/۴۲MPa بدست میآید. لازم به ذکر است که found محصورشدگی مناسب فرض کرد. برای found. فقط برای قسمت مستقیم میلگرد قابل استفاده است، زیرا فقط بتن این ناحیه را میتوان با محصورشدگی مناسب فرض کرد. برای قسمت قلاب میلگرد که بتن اطراف آن محصورشدگی کمی دارد، حداکثر تنش برشی قابل تحمل توسط سطح تماس فولاد و بتن از

$$\tau_1 = 5 \left(f_c / 20 \right)^{0.25} = 5.68 MPa \tag{(1.)}$$

با توجه به مقادیر حاصل از Error! Reference source not found. و Error! Reference source not found. و همچنین با توجه به شکل ۹، طول مهاریهای اجرا شده تنها قادر به تحمیل تنش ۳۷۰ MPa به میلگردهای کششی میباشند، درصورتی که این میلگردها در تنش ۴۱۵ MPa به تسلیم میرسند. بدیهی است که برای دستیابی به شکل پذیری مناسب نیاز است که میلگردهای طولی رفتار غیرخطی را نیز تجربه کنند که مصالح با ورود به این ناحیه، با سختشدگی کرنشی مواجه میشوند و تنش میلگردها میتواند به ۹۵۵ نیز برسد. بنابراین عدم رعایت طول مهاری باعث لغزش میلگرد، قبل از وقوع تسلیم در میلگرد میشود و به رفتار نامناسب اتصال منجر میشود.

شکل۹: مقطع بحرانی تیر در نمونهی پیشساخته و طول مهاریهای اجراشده

برای جلوگیری از لغزش زودهنگام میلگردهای طولی دو راه وجود دارد. راه اول، دور کردن محل مقطع بحرانی از محل غلاف (با قوی کردن مقطع در این ناحیه) است که از طرفی با دور شدن مفصل از بر ستون لنگر بیشتری به اتصال وارد می شود [۳۸] و راه دوم، استفاده از وصلهی مکانیکی برای مهار میلگرد است که در این تحقیق از راه دوم استفاده شده است. مساحت وصلهی انتهایی باید به اندازهای باشد که بتواند نیروی تسلیم مورد انتظار میلگرد را به بتن منتقل کند. با توجه به اینکه نیروی تسلیم مورد انتظار میلگرد ۵/۲۵ برابر نیروی تسلیم اسمی میلگرد است و از طرفی ضریب کاهش مقاومت بتن (φ_c) در اعضای پیش ساخته برابر ۲/۷۵ فرض شده است [1]، برابر نیروی تسلیم اسمی میلگرد است و از طرفی ضریب کاهش مقاومت بتن (φ_c) در اعضای پیش ساخته برابر ۲/۵۰ فرض شده است [1]، برابر نیروی تسلیم اسمی میلگرد است و از طرفی ضریب کاهش مقاومت بتن (φ_c) در اعضای پیش ساخته برابر ۲/۵۰ فرض شده است الا با استفاده از اسمی میلگرد است و از طرفی ضریب کاهش مقاومت بتن ای مواد (φ_c) در اعضای پیش ساخته برابر ۲/۵ فرض شده است الا برابر نیروی تسلیم اسمی میلگرد است و از طرفی ضریب کاهش مقاومت بتن بر ای وصله (ϕ_c) برابر با ۲۵ ما در این با استفاده از $A_{coupler}$ مساحت موردنیاز وصله (ϕ_c) برابر با ۲۵ ما در این در این رابطه، $h_{coupler}$ نیروی قابل تحمل توسط طول مهاری، A_{bar} ، مساحت میلگرد و $r_{coupler}$ شعاع موردنیاز وصله هستند. لازم به ذکر است که در این رابطه از مقاومت باند ایجاد شده توسط قسمت خم میلگرد در جهت اطمینان صرفنظر شده است.

$$\left(A_{coupler} - A_{bar}\right) \times \varphi f_{c} + F_{bond} = 1.25A_{bar} f_{y} \tag{11}$$

با قرار دادن وصلهی انتهایی در مدل اجزاء محدود و جلوگیری از لغزش میلگردهای طولی در نمونهی اتصال پیش ساخته، تغییراتی در رفتار اتصال مشاهده شده است. شکل۱۰، محل قرارگیری وصلههای انتهایی در نمونهی اتصال پیش ساخته را نشان میدهد. شکل۱۱ و جدول۴، نتایج حاصل از تحلیل اجزاء محدود نمونههای درجاریز، پیش ساخته و پیش ساختهی اصلاح شده را نشان میدهند. در جدول۴، جهت بارگذاری رو به بالا، با علامتِ "جهت مثبت ↑" و جهت بارگذاری رو به پایین، با علامتِ "جهت منفی لی" نشان داده شده است. این جدول بیانگر این واقعیت است که میلگردهای طولی در نمونهی اتصال پیش ساخته تسلیم نمی شوند و این لغزش میلگرد است که می تواند

بهعنوان مود خرابی اتصال در نظر گرفته شود.

شکل۱۰ : محل قرارگیری وصلههای انتهایی در نمونهی اتصال پیشساخته اصلاحشده

شکل۱۱ : نمودار بار - تغییرمکان نمونهها حاصل از مدلسازی اجزاء محدود

پيشساخته اصلاحشده	پيشساخته	درجاريز	نمونه		
15.56	-	11.29	جهت منفی ↓	بار تسلیم میلگردهای طولی	
15.39	-	11.29	جهت مثبت ↑	(kN)	
11.76	-	26	جهت منفی ↓	جابجایی نظیر بار تسلیم میلگردهای طولی (mm)	
9.84	-	26	جهت مثبت ↑		
16.22	8.99	12.27	جهت منفی ↓	بار نهایی (kN)	
16.72	8.96	12.27	جهت مثبت ↑		
325	325	425	بازوی گشتاور (mm)		
5.27	2.92	5.21	جهت منفی ↓	لنگر نهایی (kN.m)	
5.43	2.91	5.21	جهت مثبت ↑		
1.14	0.63	1.13	جهت منفی ↓	نسبت لنگر نهایی به ظرفیت	
1.17	0.63	1.13	جهت مثبت ↑	مقطع	

جدول ۴ : مقادير ظرفيت نمونه ها حاصل از تحليل اجزاء محدود

همانطور که در شکل ۱۱ قابل مشاهده است، با جلوگیری از لغزش میلگرد طولی (نمونهی پیش ساختهی اصلاحشده) مقدار مقاومت حداکثر نمونه حتی نسبت به نمونهی اتصال درجاریز، بیش از ۳۰ درصد افزایش یافته است. اما از آنجا که با توجه به شکل اتصال در نمونهی پیش ساخته، محل تشکیل مفصل پلاستیک به اندازهی ۱۲۵ mm ۱۲۵ از بَرِ ستون فاصله گرفته است و این موضوع باعث کمتر شدن بازوی گشتاور نسبت به نمونهی درجاریز شده است، میزان لنگر نهایی وارد بر مقطع در هر دو نمونهی درجاریز و پیش ساختهی اصلاح شده تقریباً برابر است و در پی آن نسبت لنگر نهایی وارد بر مقطع در مو دو نمونهی درجاریز و پیش ساختهی اصلاح شده نشاندهندهی این حقیقت است که نسبت لنگر نهایی وارد بر مقطع در دو نمونهی درجاریز و پیش ساختهی اصلاح شده برابر است. لازم به ذکر است که نسبت لنگر نهایی به ظرفیت خمشی مقطع در دو نمونهی درجاریز و پیش ساختهی اصلاح شده تقریباً برابر است. لازم به ذکر است که دور شدن مفصل از بَرِ ستون منجر به افزایش لنگر وارد بر ستون می شود و درصورتی که ظرفیت خمشی تقریباً

پیشساخته باید با در نظر گرفتن محل جدید مفصل محاسبه گردد.

۴- خلاصه و نتیجه گیری

در این مقاله، یک راهکار برای مدلسازی عددی رفتار پیوستگی- لغزش میلگرد مدفون در بتن پیشنهاد شد. سپس یک نمونهی سادهی آزمایشگاهی میلگرد مدفون در بتن از مراجع معتبر انتخاب گردید. مدلسازی اجزاء محدود نمونهی مذکور در نرمافزار آباکوس انجام شد و پس از مقایسهی نتایج حاصل از تحلیل اجزاء محدود با نتایج حاصل از آزمایشگاه، صحت مدل پیشنهادی مورد تائید قرار گرفت. سپس یک نمونهی اتصال تیر به ستون بتن مسلّح درجاریز و یک نمونهی اتصال تیر به ستون بتن مسلّح پیش ساخته از مراجع معتبر انتخاب گردیده و با استفاده از نرمافزار آباکوس مدلسازی شدند. از آنجا که نتایج آزمایشگاهی بیانگر یک افت مقاومت در نمونهی اتصال پیش ساخته بودند و از طرفی میزان طول مهاری میلگرد طولی تیر در این نمونه، به مقدار لازم برای گسترش تسلیم در میلگرد نبود، این افت مقاومت به لغزش میلگرد نسبت داده شد و راهکار پیشنهادی برای مدلسازی لغزش میلگرد در نمونهی اتصال پیش ساخته پیدهسازی شد. پس از اتمام مدلسازی و صحتسنجی نتایج حاصل از تحلیل اجزاء محدود نمونهها، افت مقاومت و عدم تسلیم در میلگرد نبود، این نمونهی اتصال پیش ساخته مدل شده در نرمافزار نیز مشاهده گردید. در این نمونه، به مقدار لازم برای گسترش تسلیم در میلگرد نبود، این مد. پس از اتمام مدلسازی و صحتسنجی نتایج حاصل از تحلیل اجزاء محدود نمونهها، افت مقاومت و عدم تسلیم میلگرد طولی تیر در مکانیکی برای جلوگیری از لغزش میلگرد طولی تیر استاه شد. در این راستا، مساحت موردنیاز برای وصلهها محاسبه گردید و مدلسازی مونهها در نرمافزار انجام شد. این اصلاح در نمونهی اتصال پیش ساخته منجر به بهبود رفتار اتصال شد. خلاصه نتایجی که از تحقیق حاض وصلهها در نرمافزار انجام شد. این اصلاح در نمونهی اتصال پیش ساخته منجر به بهبود رفتار اتصال شد. خلاصه نتایجی که از تحقیق حاضر

- مقایسهی نتایج حاصل از تحلیل اجزاء محدود با نتایج حاصل از آزمایشگاه مربوط به آزمایش لغزش میلگرد مدفون در بتن بیانگر دقت قابلقبول روش پیشنهادی برای مدلسازی اجزاء محدودی رفتار پیوستگی-لغزش میلگرد مدفون در بتن است. طبق نتایج بدست آمده، مقاومت حداکثر و مقاومت پسماند در مدل اجزاء محدود به ترتیب ۵/۰۷- درصد و ۷/۰۳- درصد با مدل آزمایشگاهی تفاوت دارند.
- مقایسه ینتایج حاصل از تحلیل اجزاء محدود با نتایج حاصل از آزمایشگاه مربوط به نمونه یا تصال تیر به ستون بتن مسلّح پیش ساخته که رفتار پیوستگی-لغزش بین فولاد و بتن در آن با استفاده از روش پیشنهادی شبیه سازی شده است، نشان دهنده ی دقت مناسب روش پیشنهادی و کاربردی بودن آن برای اتصالات تحت بار یکنواخت است. طبق نتایج بدست آمده، حداکثر اختلاف بین مقادیر بار نهایی بدستآمده از تحلیل اجزاء محدود و آزمایشگاه برای نمونه و آزمایشگاه مربوط به نمونه ی اتصال تیر به ستون بتن مسلّح پیش ساخته که رفتار پیوستگی-لغزش بین فولاد و بتن در آن با استفاده از روش پیشنهادی شبیه ازی شده است، نشان دهنده ی دقت مناسب روش پیشنهادی و کاربردی بودن آن برای اتصالات تحت بار یکنواخت است. طبق نتایج بدست آمده، حداکثر اختلاف بین مقادیر بار نهایی بدستآمده از تحلیل اجزاء محدود و آزمایشگاه برای نمونه ی درجاریز و نمونه ی پیش ساخته به ترتیب برابر ۲۰۱۳
- •استفاده از وصلهی مکانیکی در نمونهی اتصال تیر به ستون بتن مسلّح پیشساخته میتواند منجر به جلوگیری از لغزش میلگرد طولی تیر و در پی آن تشکیل مفصل پلاستیک خمشی در تیر شود.
- بار نهایی قابل تحمل توسط نمونه اتصال پیش ساخته اصلاح شده بیش از ۳۰ درصد از بار نهایی نمونه ی درجاریز بیشتر است که دلیل آن را می توان به دور شدن محل تشکیل مفصل پلاستیک از بَرِ ستون در نمونه ی پیش ساخته مرتبط دانست. زیرا با ثابت ماندن ظرفیت خمشی مقطع در دو نمونه ی درجاریز و پیش ساخته و کمتر شدن بازوی گشتاور (فاصله ی اعمال بار تا محل مفصل پلاستیک معمل پلاستیک از بر ستون در نمونه ی پیش ساخته مرتبط دانست. زیرا با ثابت ماندن ظرفیت خمشی مقطع در دو نمونه ی درجاریز و پیش ساخته و کمتر شدن بازوی گشتاور (فاصله ی اعمال بار تا محل مفصل پلاستیک معمل پلاستیک خمشی تیر) در نمونه ی درجاریز و پیش ساخته و کمتر شدن بازوی گشتاور (فاصله ی اعمال بار تا محل مفصل پلاستیک خمشی تیر) در نمونه اتصال پیش ساخته، نیروی بیشتری برای تسلیم مقطع تیر در این نمونه اتصال نیاز است.
- نسبت لنگر نهایی وارد بر مقطع تیر به مقاومت خمشی آن در نمونهی درجاریز و نمونهی پیش ساختهی اصلاحشده تقریباً برابر و نزدیک به عدد یک بود که این خود بیانگر رسیدن لنگر در مقطع تیر به حداکثر ظرفیت خود و تشکیل مفصل پلاستیک خمشی در مقطع تیر است.

مراجع

[1] ACI 318, (2014). Building code requirements for structural concrete (ACI 318-14) and commentary. Farmington Hills: American Concrete Institute.

[2] Metelli, G. and Riva, P. (2008). Behaviour of a beam to column "dry" joint for precast Concrete elements. In: *The 14th World Conference on Earthquake Engineering*.

[3] Vidjeapriya, R. and Jaya, K. (2012). Experimental study on two simple mechanical precast beam-column connections under reverse cyclic loading. *Journal of Performance of Constructed Facilities*, 27 (4), 402-414.

[4] Negro, P., Bournas, D.A. and Molina, F.J. (2013). Pseudodynamic tests on a full-scale 3-storey precast concrete building: global response. *Engineering structures*, 57, 594-608.

[5] Bournas, D.A., Negro, P. and Molina, F.J. (2013). Pseudodynamic tests on a full-scale 3-storey precast concrete building: behavior of the mechanical connections and floor diaphragms. *Engineering structures*, 57, 609-627.

[6] Negro, P. and Toniolo, G. (2012). Design Guidelines for Connections of Precast Structures under Seismic Actions.

[7] Viwathanatepa, S., Popov, E.P. and Bertero, V.V. (1979). *Effects of generalized loadings on bond of reinforcing bars embedded in confined concrete blocks*. University of California, Earthquake Engineering Research Center.

[8] Eligehausen, R., Popov, E.P. and Bertero, V.V. (1982). Local bond stress-slip relationships of deformed bars under generalized excitations.

[9] CEB-FIP, (1990). Model Code for Concrete Structures.

[10] CEB-FIP, (2010). Model Code for Concrete Structures.

[11] Lowes, L.N., Mitra, N. and Altoontash, A. (2003). A beam-column joint model for simulating the earthquake response of reinforced concrete frames. Pacific Earthquake Engineering Research Center, College of Engineering, University of California Berkeley.

[12] Cheok, G.S. and Lew, H.S. (1991). Performance of 1/3-scale Model Precast Concrete Beam-column Connections Subjected to Cyclic Inelastic Loads: Report No. 2. US National Institute of Standards and Technology.

[13] Hawileh, R., Rahman, A. and Tabatabai, H. (2010). Nonlinear finite element analysis and modeling of a precast hybrid beam–column connection subjected to cyclic loads. *Applied Mathematical Modelling*, 34 (9), 2562-2583.

[14] Standard.432.1.1982, I., Specification For Mild Steel And Medium Tensile Steel Bars And Hard-Drawn Steel wire For Concrete Reinforcement.

[15] Standard.1786.2008, I., High Strength Deformed Steel Bars and Wires for Concrete Reinforcement.

[16] Zha X, Wan C, Yu H, Dassekpo J-BM. (2016). Seismic behavior study on RC-beam to CFST-column non-welding joints in field construction. *Journal of Constructional Steel Research*, 116, 204-17.

[17] Breccolotti M, Gentile S, Tommasini M, Materazzi AL, Bonfigli MF, Pasqualini B, Colone, V, Gianesini, M. (2016). Beam-column joints in continuous RC frames: Comparison between cast-in-situ and precast solutions. *Engineering Structures*, 127, 129-44.

[18] Abaqus 6.13. (2013). Analysis User's Manual.

[19] Hsu, L. and Hsu, C.T. (1994). Complete stress—strain behaviour of high-strength concrete under compression. *Magazine of Concrete Research*, 46 (169), 301-312.

[20] Mander, J.B., Priestley, M.J. and Park, R. (1988). Theoretical stress-strain model for confined concrete. *Journal of structural engineering*, 114 (8), 1804-1826.

[21] Li Y, Cao S, Jing D. (2018). Analytical compressive stress-strain model for concrete confined with high-strength multiple-tied-spiral transverse reinforcement. *The Structural Design of Tall and Special Buildings*, 27(2).

[22] Patel VI, Hassanein M, Thai H-T, Al Abadi H, Paton-Cole V. (2017). Behaviour of axially loaded circular concrete-filled bimetallic stainless-carbon steel tubular short columns. *Engineering Structures*, 147, 583-97.

[23] Zeng X. (2017). Finite element analysis of the behaviour of reinforced concrete columns confined by overlapping hoops subjected to rapid concentric loading. *Civil Engineering Journal-Stavebni Obzor*, 4, 530-43.

[24] Birtel, V. and Mark, P. (2006). Parameterised finite element modelling of RC beam shear failure. In: *ABAQUS Users' Conference*.

[25] Gan, Y. (2000). Bond stress and slip modeling in nonlinear finite element analysis of reinforced concrete structures. MSc thesis. University of Toronto.

[26] Elmorsi, M., Kianoush, M.R. and Tso, W. (2000). Modeling bond-slip deformations in reinforced concrete beamcolumn joints. *Canadian Journal of Civil Engineering*, 27 (3), 490-505.

[27] Ožbolt, J., Lettow, S. and Kožar, I. (2002). Discrete bond element for 3D finite element analysis of reinforced concrete structures. In: *Proceedings of the 3rd International Symposium: Bond in Concrete-from research to standards*. Budapest: University of Technology and Economics.

[28] Gooranorimi O, Suaris W, Nanni A. (2017). A model for the bond-slip of a GFRP bar in concrete. *Engineering Structures*, 146:34-42.

[29] Alfarah B, Murcia-Delso J, López-Almansa F, Oller S. (2018). RC structures cyclic behavior simulation with a model integrating plasticity, damage, and bond-slip. *Earthquake Engineering & Structural Dynamics*, 47(2), 460-78.

[30] Hwang J-y, Kwak H-G, Kwon Y. (2018). A numerical model for considering the bond-slip effect in axially loaded circular concrete-filled tube columns. *Advances in Structural Engineering*, 1369433218759779.

[31] Nzabonimpa J, Hong W-K, Kim J. (2017). Nonlinear finite element model for the novel mechanical beam-column joints of precast concrete-based frames. *Computers & Structures*, 189, 31-48.

[32] Wang C, Shen Y, Yang R, Wen Z. (2017). Ductility and Ultimate Capacity of Prestressed Steel Reinforced Concrete Beams. *Mathematical Problems in Engineering*, 2017.

[33] Chaudhari, S. and Chakrabarti, M. (2012). Modeling of concrete for nonlinear analysis Using Finite Element Code ABAQUS. *International Journal of Computer Applications*, 44 (7), 14-18.

[34] Zhou X, Cheng G, Liu J, Gan D, Chen YF. (2017). Behavior of circular tubed-RC column to RC beam connections under axial compression. *Journal of Constructional Steel Research*, 130, 96-108.

[35] Ning N, Qu W, Ma ZJ. (2016). Design recommendations for achieving "strong column-weak beam" in RC frames. *Engineering Structures*, 126, 343-52.

[36] El Ezz AA, Galal K. (2017). Compression behavior of confined concrete masonry boundary elements. *Engineering Structures*, 132, 562-75.

[37] Tang X-L, Cai J, Chen Q-J, Liu X, He A. (2016). Seismic behaviour of through-beam connection between square CFST columns and RC beams. *Journal of Constructional Steel Research*, 122, 151-66.

[38] Sucuoğlu, H. (1995). Inelastic seismic response of precast concrete frames with constructed plastic hinges. *Computers & structures*, 56 (1), 121-131.